

УДК 687.016:004.9

КРЕАТИВНІ МЕТОДИ АКТИВІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІНДУСТРІЇ МОДИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

АНДРЕЄВА Олена, ДОЛІШНА Анастасія
Хмельницький національний університет, Хмельницький, Україна
andriieva@khnmu.edu.ua, dolishnanastya1@gmail.com

В роботі проаналізовано цифрові інструменти як засоби активізації творчого потенціалу майбутніх фахівців індустрії моди. Визначено можливості 3D-моделювання, САПР та генеративного штучного інтелекту у формуванні стратегічного та концептуального мислення, спрямованого на інноваційне дизайн-проектування одягу та його кастомізацію. На прикладі конкретного кейсу розкрито роль програми LOOK у поєднанні з генеративним ШІ для створення декору. Описано методи Phygital-колажування та сценарного VR/AR моделювання. Підкреслено важливість усвідомленого використання технологій у професійній підготовці для формування конвергентного мислення та екологічної відповідальності фахівців модної індустрії.

Ключові слова: цифрова трансформація, індустрія моди, дизайн-проектування, кастомізація, 3D-дизайн, генеративний ШІ, програма LOOK.

ВСТУП

Сучасна індустрія моди перебуває в епіцентрі цифрової трансформації, що докорінно змінює підходи до творчості, виробництва та навчання. Використання інноваційних технологій, таких як 3D-моделювання, штучний інтелект (ШІ), доповнена (AR) та віртуальна (VR) реальність, створює умови для розвитку креативного потенціалу майбутніх фахівців. Особливої актуальності набувають методи, що поєднують традиційні практики з інтерактивними цифровими інструментами, дозволяючи формувати глибші та багатшарові концепції колекцій, а також ефективно впроваджувати кастомізацію одягу [1]. Саме інтеграція креативних стратегій у навчальний процес дозволяє майбутнім фахівцям модної індустрії не лише адаптуватися до викликів цифрової епохи, а й стати її активними творцями, максимально розкриваючи власний потенціал у цифровому середовищі.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Метою роботи є систематизація методів активізації творчого потенціалу фахівців через синергію програми LOOK та генеративного ШІ для інноваційного проектування та кастомізації одягу.

ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Цифрова трансформація змінює саму парадигму креативності у моді. Творчість більше не обмежується ескізом на папері та матеріальним втіленням

у тканині. Вона зміщується у площину віртуального прототипування, алгоритмічного дизайну та створення іммерсивного досвіду для споживача. Дизайнер нового покоління має не лише створювати форму, а й мислити категоріями ринку, бренду, ланцюгів створення вартості та цифрової комунікації [1].

На основі аналізу світових освітніх практик та власного досвіду, виокремлено наступні креативні методи та підходи, що сприяють активізації творчого потенціалу:

1. Методи концептуалізації та AR-технологій. На цьому етапі важливим є перехід від традиційних фізичних дошок до інтерактивних цифрових платформ із інтеграцією відео, 3D-моделей та звукового супроводу. Віртуальна реальність (VR) запропонує здобувачам освіти і фахівцям іммерсивний досвід навчання, даючи змогу занурюватися в реальні сценарії та симуляції. Доповнена реальність (AR), з іншого боку, збагатить традиційні навчальні матеріали, надаючи інтерактивний контент, який допоможе поліпшити розуміння і засвоєння інформації [2]. Практичне застосування цього методу, зокрема процесу Phygital-колажування, проілюстровано на прикладі роботи фахівця з інтерактивним цифровим мудбордом (рис. 1). Використання подібних інструментів дозволяє візуалізувати складні концепції миттєво, стимулюючи асоціативне мислення та пошук нестандартних рішень ще на етапі ідеї [3].

Рис. 1. Процес Phygital-колажування: створення інтерактивного мудборду за допомогою AR-технологій

2. Генеративний дизайн та синергія з ШІ. Генеративний дизайн та творчість зі ШІ є потужними методами, де нейромережі (Midjourney, DALL-E) виступають інструментом для "мозкового штурму", швидкої візуалізації ідей та пошуку нетипових комбінацій форм, текстур і кольорів.

3. Іммерсивне 3D-проектування та віртуальна примірка. Впровадження 3D-дизайну (CLO 3D, Marvelous Designer) забезпечує оперативну візуалізацію та симуляцію властивостей матеріалів. Відмова від площинного крою на користь роботи в 3D активізує просторову уяву та дозволяє безризиково експериментувати з властивостями тканин.

4. Технічне креслення та тренд-аналіз. Використання САПР та графічних редакторів (Adobe Illustrator, LOOK) формує культуру точного цифрового креслення та професійної презентації проекту. Ці інструменти

дозволяють синергувати естетичне та інженерне мислення, використовуючи цифрові платформи (Pinterest) як інструменти тренд-аналізу (рис.2).

Рис. 2. Поєднання генеративного дизайну та ПЗ LOOK

ПЗ LOOK у поєднанні з ШІ допомагає у створенні дизайну та технічних рисунків: орнаменти, поєднуючи етно-коди з цифровими елементами, миттєво прев'ю-контролюються на 3D-моделі та трансформуються в точне технічне креслення. Цей метод трансформує роль дизайнера з «кресляра» у «креативного куратора», який спрямовує потужності штучного інтелекту для досягнення унікального творчого результату.

Впровадження цифрових методів забезпечує безризикове експериментування та прискорення циклу розробки. Порівняльний аналіз (рис.3) наочно демонструє, що трансформація процесів підсумовує перехід до стратегічного креативу та екологічної відповідальності.

Рис.3. Порівняльний аналіз традиційного та інноваційного цифрового підходів.

Застосування креативних методів на базі цифрової трансформації фундаментально змінює підхід до підготовки фахівців, зміщуючи акцент із рутинних процесів на стратегічний креатив, швидке прототипування та екологічну відповідальність. Використання технологій розширює горизонти творчості, даючи змогу реалізовувати ідеї, неможливі у фізичному світі. Кінцевим результатом є формування адаптивного інтелекту, здатного ефективно функціонувати в умовах непередбачуваного цифрового майбутнього фешн-індустрії

ВИСНОВКИ

Впровадження ПЗ LOOK та генеративного ШІ дозволяє фахівцям індустрії моди трансформувати складні ідеї у візуальні концепти за лічені хвилини, підвищуючи ефективність дизайн-проектування та розширюючи межі кастомізації. Ефективність навчання ґрунтується на синергії технологій та критичного мислення, що зміщує роль фахівця від виконавця рутини до креатора-інноватора.

Водночас цифровізація зумовлює ризики: стандартизацію творчих рішень через алгоритмічну залежність, етичні дилеми щодо авторського права та загрозу підміни глибокого концептуального пошуку поверхневою візуалізацією [5].

Отже, успіх трансформації галузі визначається здатністю фахівця виступати не просто оператором софту, а стратегічним куратором смислів, що зберігає автентичність продукту у цифровому середовищі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Олійник О. М. Креативні індустрії в епоху штучного інтелекту: тенденції та виклики. Культура і сучасність : альманах. 2023. № 2. С. 3–9.
2. Стрілець В. Перспективи та можливості технологій віртуальної та доповненої реальності. Lemon School. *Офіційний блог*. URL: <https://lemon.school/blog/> (дата звернення: 27.02.2026).
3. Використання засобів доповненої та віртуальної реальностей в навчальному середовищі закладів загальної середньої освіти : методичні рекомендації / С. Г. Литвинова, Н. В. Сороко, Ю. М. Богачков, О. О. Гриб'юк, Н. П. Дементівська, О. М. Соколюк, О. В. Слободяник, П. С. Ухань / за наук. ред. С. Г. Литвинової – К. : ІЦО НАПН України, 2023. 74 с.
4. Аналіз регіональних традицій української вишивки та їх сегментація з використанням цифрових технологій / Т. Надопта, А. Єрій, О. Андрєєва, В. Скідан, Г. Зубко // Вісник Хмельницького національного університету. Технічні науки. 2024. № 6 (343). С. 348–355
5. Гардабхадзе, І. (2025). Штучний інтелект у фешн-дизайні: міфи й реальність практики застосування. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Мистецтвознавство, 52, 145–157. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.52.2025.334133>